

Следователно, когато Божиите благословения идатъ въ свѣта, вие трѣбва да отворите вратата на стаята си и да ги поканите да влѣзатъ вътре. Всѣки човѣкъ има три врати, презъ които посрѣща своите гости: едната врата е за обикновени гости — отъ материалния свѣтъ; втората врата е за гости отъ духовния свѣтъ — за ангелите, а третата врата е за гости отъ Божествения свѣтъ — за възвишениетъ сѫщества. Нѣкой казва: Много мислихъ по тази работа, но нищо не излѣзе. — Който много мисли, той прилича на онзи, който много се моли. Нѣма защо да се молишъ много, нито да мислишъ много. Чуешъ ли, че нѣкой хлопа на вратата ти, стани, отвори вратата и покани този, който иде. Той е изпратенъ отъ невидимия свѣтъ, да ти донесе нѣкакъвъ отговоръ, съ който да оправишъ работата си. Ако се молишъ много, ако мислишъ много и ако чувствувашъ много, а не отворишъ вратата си на този, който хлопа отвѣнъ, никой нѣма да влѣзе при тебе, и работитъ ти ще останатъ неуредени. Не мога да отворя, работа имамъ, моля се. Молитвата работи ли е? Да взимашъ пари на заемъ, работа ли е това? Да мислишъ, работи ли е това? Да чувствувашъ, работа ли е това? Човѣкъ всѣкога трѣбва да прави вѣтрешенъ анализъ на идейте, които функциониратъ въ съзнанието му, за да се ползува отъ тѣхъ. Не прави ли такъвъ анализъ, това показва, че той нѣма правилни разбирания, и работитъ му всѣкога оставатъ неуредени.

Днесъ хората мѣжно разбиратъ нѣщата. Срѣщате хора, които сѫ свѣршили нѣколко факултета и разбираятъ много сложни въпроси, а не разбираятъ най-елементарни работи въ живота. Тѣ се натъкватъ на истини, които и децата разбиратъ, но тѣ не могатъ да ги разбератъ. Запримѣръ, нѣкои учени не могатъ да разбератъ, защо човѣкъ трѣбва да се моли. Молитвата е актъ на сърдцето, а не на ума. Тя принадлежи къмъ особенъ свѣтъ. Понеже учените живѣятъ въ съвсемъ другъ свѣтъ, тѣ трѣбва да правятъ преводъ, да разбератъ, какво представя истинската молитва. Учениятъ казва: Да се моля на Бога, това подразбира да искамъ нѣщо отъ Него. Трѣбва ли да занимавамъ Бога съ себе си? Учениятъ е правъ само въ едно отношение, което ще изразя съ следния въпросъ: трѣбва ли богатиятъ човѣкъ да се моли на фурнаджиата за хлѣбъ? — Не, той ще даде